

Universitätsbibliothek Paderborn

DJrectoriu[m] co[n]=||cubinarioru[m] saluberrimu[m] quo
|| queda[m] stupe[n]da et quasi i[n]audita || pericula
q[ua...] apertissime resoluu[n]tur nedu[m] clericis aut
etia[m] laicis hoc || criminе ...

Arnoldus <de Tongern>

Agrippine, 1509

VD16 A 3769

Ar[gumento]. Quinto. Multi simplices p[re]sertim laici bona ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-34663

Foliū

Augustini etiā exponit q̄bo Aug⁹. dicit neq; q̄s in homīe malo sacra
menta dei fugiat. id est inq̄e estimer peiora vel nulla. ppter h̄ tñ nō se-
etur q̄ absq; necessitate posset ad ministratōem sacramēti ⁊ ex pse-
quenti ad mortale nouū induci ⁊ puocari. Sicut a fili. usurarius
notori⁹ excōicatus nō ē inq̄tū malus fugient⁹ nisi ppter ecclie ex-
comunicatōem in mutui acceptōe. eo q̄ mutuū ab eo eque bonū ex-
rat. sicut sua iusto recipiat. ppter h̄ tñ nō ē sibi absq; necessitate in ex-
igendo usurā materia vslare offerēda vt supra q̄rto notabili patuit.
¶ nec ipē scubinari⁹ inq̄tū mal⁹ ppter fugit. s; potius malū instas
mortale qd̄ sibi si induceret imincret ab ipo fugatur

Acc. Quinto. Multi simplices p̄sertim laici bona intentōe in-
ducunt scubinarios ad celebrandū. ⁊ platos h̄ agere videt q̄
interdū idipm eis facere p̄suadent. durū valde eēt dicere q̄ tales pec-
carent ⁊ nō excusarent saltē p̄ ignorantia. Dōm q̄uis in inducen-
do scubinariū ad celebrandū eccliaslīci ⁊ ecclē celuras sc̄iētes ap̄li⁹
q̄ laici peccat. nihilomin⁹ ppter ius nature qd̄ obstat. ipi laici etiā
nō vident a pctō in h̄ excusandi. vñ be. Tho. vbi sup̄ dicēs hāc in-
ductōem de iure nature p̄hibitā sub pena pctī mortal. nō exceptit ab
hoc laicos. nec ad clericos tñ dictum h̄ restrinxit. Quia igit̄ lumen
naturalis rōnis sup quo hec lex nature fundat. munus est laicis si-
cut ⁊ clericis. Dicit em̄ be. Tho. p̄ 22. q. xcij. q̄ lex nature est vna om̄i
q̄ p̄cepta eius sunt munia tam imperfectis q̄ perfectis. hec ille. Iccir/
co apte videtur ex quo in clero nō inq̄tūm clericus. sed inq̄tūm
agit p̄tra legem nature. hec inductio est pctī q̄ etiam pctī erit lai-
cis scubinariū ad celebrandū inducere. Quauis aut̄ intentio eos
rum bona sit. h̄ tamē nō sufficit. q̄ de be. Tho. in. iiiij. dist. xvij. ad bo-
nitatē p̄tutis nedū intentio boni finis req̄ritur. sed etiā req̄ris debita
amensuratio circumstantiar̄ ⁊ medi⁹ ad finem qualis nō est in ppo-
sto. deficit em̄ h̄ idoneitas ministri. vñ fm Richar. in. iiiij. dist. xxiiij.
sicut nō est dign⁹ ministrare regi terreno q̄ inimic⁹ eius ē. ita nec ido-
neus minister regi eterno. q̄ in pctō p̄ qd̄ inimic⁹ ei⁹ d̄stituit manet.
hec ille. put̄ q̄liter inducens vt supra in notabilib⁹ patz de scubina/
rio p̄sumere h̄z. Undesicut patz p̄ dōm Anthoniū in tertia parte
cij. xiiij. c. xvij. q̄ p̄sulentes q̄ indignus vt est scubinari⁹ ordineſ pec-
cant mortaliſ ſicut ordinans. q̄uis bona fit eoz intentio. ita h̄ dōm
de p̄sulentiib⁹ ſeu inducentib⁹ eundē scubinariū ad ordinis executio-
nem vbi maius pctī q̄ ſez p̄ ſolā bonā intentōem a pctō in hoc ne-
queunt excusari. ¶ Nec obstat eoz ignorantia. quia ignorācia iuris
nature ⁊ diuine. eo q̄ nō est invincibilis in habente vsum rōnis nem̄

XXVII

nem sibi doceoris excusat ut etiam patr. j. q. iij. h. notandum. Et dominus Anthonus in scda pte summ me ii. v. c. ix. idem declarat. ignorans enim inquit iuxta apostolam in hoc ignorabitur. id est reprobabitur. Et Alexander de ales in scda pte. q. iij. dicit. Quanto enim homo plus tenetur ad cognitorem iuris tanto minus excusat. quod vero unusquisque tenet ad sciendam iuris naturalis. ideo nullus adulterus excusat. nulli enim adulto licet legem naturalem ignorare. quam ipa scribit in corde humano naturaliter. et quidem ibidem. q. iij. dicit quod actus per perpetratus per ignorantiam iuris naturalis oboe adulteri debet esse. j. q. iij. ubi super adulteri dico quod habet usum rationis. hec ille. et persequens rustici in hoc casu quod iuri nature repugnat nequunt per ignorantiam excusari. neque subtilitas iuris naturalis per eos excusatione allegari debet. Et hoc potest notari evidenter a sanguino. Si enim laicus quatuor simplices esset communis et supra partitur. quod ignorantia ipsius a mortali peccato non excusat quodammodo in tali statu permanens cum alijs perniciendo divinis se ingereret. ergo nec excusat per ignorantiam. dum alium notoriū quem eodem modo laborare videt ad communionem. et quod plus est ad officiendum divinissimum sacramentum conatur inducere. Unde de facili hic in casu nostro inidoneitas ministri comprehendi posset. etiam a simplicibus si diligentia exhiberent. Ideo erga ipsos advertendum est illud Bernardi in epistola dicentis. Multa scienda nesciuntur aut sciendi incuria aut discendi desidia aut inquirendi verecundia. et quidem homini ignorantia non habet excusationem. hec ille. ¶ Nec insuper propterea. quia interdum eis a superioribus persuaderet et eos nonnulli habentes agere videtur excusari possunt. quod sequitur de silio extra ius nature datum cum habens non procedat ex ignorantia invincibili neminem excusare per urbem super dominum Antho. euidenter affirmat. nihil enim quod ad hunc est in virtute de cipe et decipi. put habet. xvij. q. i. si cupis. Illud iesu dictum confirmata filii in lege divina cuius ignorantia etiam neminem excusat. et habens circa supernaturalia. ubi tamen maior excusans videatur. et taliter. Simplices indei vesti Bonae. in .ij. dist. xl. bona intentio non ex iniuria sicut superiores occiderunt christum. sed ex ignorantia audientes quod christus blasphemasset putantes se occidendo christum blasphematum interficere et obsequium postare deo. attinuntur non excusant a peccato per ignorantiam quatuor simplices per eo quod opera quod christus fecit non solus magnis. sed etiam parvis noticiis sanctitatis eius prestare poterant. hec ille. non enim ut ubi supra dicit. Antho. exhibuerunt debitam diligentiam. Ita in proposito videatur dominum. quis enim superiores simplices predictam inductionem persuadeant et per errorem hanc ipsam operem personaliter pleant. Accidit per hoc simplices non videntur excusari. eo quod debitam diligentiam non exhibent. Noticiam enim huius modi existim

Foliū

Structōne. s̄ p seip̄os ex naturali rōge habere p̄nt. In subtiliorib⁹ est
verita in casib⁹ vslure i spūalib⁹ p̄tis. sc̄z inuidie. od̄z r̄c̄s. Insup
in morosis cogitatōnib⁹ z nōnullis ill⁹ annexis. de q̄b⁹ multi libi nō
faciūt sc̄iam p̄ hoz ignorantiā m̄ rustici q̄uis simplices sint non
excusant. q̄to minus in casu nostro magis evidenti. Demū nec
p̄ p̄suetudinē probdolor p̄trariam etiam nequaq̄ ve supra p̄mo no
tabili p̄t vident̄ excusari. Et ad hoc h̄ notet illud Anthonini in p̄
ma pte. ci. xvij. vbi vult. q̄n q̄s peccat ex ignorātia z fragilitate faci
ens illud qđ p̄sueuerūt alij facere. q̄uis tūc grauitas p̄tī p̄ hoc mi
nuat. n̄ihilomin⁹ si istud qđ agit h̄m p̄suetudinē alioz ē c̄tra legem
nature v̄l diuine nō excusat a mortali p̄tō. hec ibi. z p̄t manifeste
in textu q̄ c. si. de p̄sue. vñ etiā si oēs hoies de mūdo p̄trariū agerent
nemo pp̄terea poterit excusari. vt p̄. xxxij. q. viij. flagicia. cū igit ve
sepe dictū ē casus nōster repugnet iuri nature. seq̄f necessario q̄ cum
rusticis q̄uis simplices sint in h̄ periculū sit in m̄ora. Ad quid q̄so
alias n̄isi ad subversionē be. Vincēt⁹ vbi sup̄ mō p̄fato piculū h̄mōi
pplo cōi p̄dicasset si p̄ ignorātia v̄l p̄ p̄suetudinē i h̄ possit excusari.

Ar. Sexto. Ut tradūt doctores sup̄ tertiuū suaz licitum ē v̄i
ḡ v̄tiz malicia cubinarij in bonū. z p̄ ei⁹ sacrificiū aiabo subuenire

Lōfirmat a fili p̄ Albertū in. iij. vbi sup̄ q̄ d̄t p̄tēs mutuū ab vslu
ratio in nullo ip̄edit salutē eius. s̄ p̄tī puocat eū ad actū meritori
um. q̄ aut̄ vslura dat hoc ē extortū ab ip̄ietate vslurarij. z nō ex cau
salitate dantis. Ita videt in p̄posito. q̄r exigens missam a cubi
nario nō videt in aliq̄ ip̄edire salutē ei⁹. s̄ p̄ hoc videt eū puocare
ad actū meritorii. q̄ aut̄ peccat h̄ videt ab ip̄ietate suaz nō ab exigē
te missam. Si dicas. illū casum de vslura necessitas excusat a pec
cato. in casu aut̄ n̄rō nō ē necessitas. g. Lōtra h̄ videt. in casu n̄rō
etiā ē necessitas. tā effi viui q̄z mortui suffragio indigēt missa. Di
cendū. q̄ induces cubinarij ad celebrandū nō vt̄i malicia eius
in bonū. sicut exigens iuramentū ab infideli iā parato iurare. sed in
maliciā cubinarij p̄sentit. vt supra sc̄da p̄clusionē patuit. z ḡ nō est
filie. Pro cui⁹ tñ intelligētia notandū. q̄ aliud est v̄i malicia ali
cūs in bonū. z aliud ē i ip̄am p̄sentire. put pulchre notat be. Tho.
in de malo. q. xiij. arti. iiiij. Ille em̄ in maliciā p̄sentit cui placet vt ille
maliciā exerceat z ad h̄ forte eū inducit z h̄ sp̄ est p̄tī. Ille vero v̄i
tur malicia alterius in bonū cui nō placet malū. s̄ p̄e hoc malū qđ
q̄s facit retorquet ad aliq̄ bonū. z h̄ ve vult p̄tū argumentū liceat
absq̄ p̄tō. Immo in necessitate vt d̄t ibidē pp̄ter incōmodū vitā
dū p̄t materia malicie p̄tere. z nō tenet eā subtrahere. Exēplificat. ve